

Burgemeester en wethouders van Den Haag, AWB/bezwaar,
Postbus 12600
2500 DJ Den Haag

Kenmerk: AM-01702
Betreft: Bezwaar Omgevingsvergunningen
201618763/6180592
201618761/6180631
201618321/6180334

Behandeld door: Arnoud van der Meulen
arnoud@duinbehoud.nl

Datum: 26 januari 2017

Geacht College,

Hierbij maken Vereniging Natuurmonumenten, Stichting Natuur en Milieufederatie Zuid-Holland, Stichting Zuid-Hollands Landschap, de Algemene Vereniging voor Natuurbescherming voor 's Gravenhage en omstreken en Stichting Duinbehoud bezwaar tegen de besluiten van de gemeente Den Haag om de omgevingsvergunningen 201618763/6180592, 201618761/6180631 en 201618321/6180334 te verlenen. Het betreft omgevingsvergunningen voor:

- 10 strandhuisjes tijdens de periode maart tot en met oktober op het Zuiderstrand van Kijkduin nabij opgang 2 voor de duur van 4 jaar.
- 5 strandhuisjes tijdens de periode maart tot en met oktober op het Zuiderstrand van Kijkduin nabij opgang 2A voor de duur van 4 jaar.
- 20 strandhuisjes tijdens de periode maart tot en met oktober op het Zuiderstrand van Kijkduin nabij strandlagen S2A en S3 voor de duur van 4 jaar.

Dit bezwaar onderbouwen wij met de hierna volgende argumenten.

Strijdigheid met het gemeentelijke beleid

In de gemeentelijke Structuurvisie Den Haag 2020 is (op pagina 16) vastgelegd dat ontwikkelingen aan de kust zeer zorgvuldig ingepast moeten worden, omdat de zee en de duinen voor de Hagenaar van grote betekenis zijn. Bovendien maakt het strand volgens de structuurvisie (pagina 30) deel uit van de groene hoofdstructuur van de gemeente. Zowel ecologisch als recreatief is deze groenstructuur van groot belang. Samen met de omliggende gemeenten en het stadsgewest wil Den Haag werken aan een kwalitatief hoogwaardige, samenhangende groenstructuur (pagina 38). Op pagina 19 van de structuurvisie is bovendien vermeld dat er voor moet worden gezorgd dat er ruimte is voor ontspanning, sport en spel en Den Haag. Bovendien staat op die pagina dat de gemeente zorgt dat Den Haag zijn kenmerkende groene karakter behoudt. Het groene karakter is immers een grote kwaliteit die we moeten koesteren. Zo ontstaat het leefklimaat dat nodig is om óók in de toekomst een aangename, sterke stad te zijn. De

vergunningen voor de strandhuisjes zijn hiermee in strijd. In de Nota Ecologische Verbindingszones 2008-2018 van de gemeente Den Haag staat: "Over de groene hoofdstructuur wordt opgemerkt dat in 2015 de kwaliteit zal zijn verbeterd door de stranden en duinen te koesteren." Het volbouwen van rustige stranden voor de Natura 2000 en NNN duingebieden valt nadrukkelijk niet onder het koesteren van stranden en duinen. Kortom: de vergunningen voor de strandhuisjes zijn in strijd met het gemeentelijk beleid, zoals verwoord in de Structuurvisie Den Haag 2020 en de Nota Ecologische Verbindingszones 2008-2018.

Strijdigheid met het rijksbeleid

De vergunningen zijn bovendien strijdig met het rijksbeleid (Beleidslijn kust), omdat het plaatsen van de strandhuisjes op de geplande locaties niet bijdraagt aan behoud en versterking van de bestaande aantrekkelijke structuur van uitgestrekte duingebieden met waardevolle natuurgebieden, zandstranden, drukbezochte kustplaatsen en inpassing van economische ontwikkeling. De vergunningen doen juist af aan die structuur, door stedelijke functies en bebouwing toe te staan op een rustig strand, voor een waardevol (Natura 2000) natuurgebied, dat bovendien toebehoort aan Natuur Netwerk Nederland. Bovendien wordt niet voldaan aan het uitgangspunt van het rijk (Beleidslijn Kust en 3^e Kustnota) dat de ruimtelijke zonering van de gemeente rekening houdt met de functionele relatie van het strand met een kustplaats. In de gemeentelijke Structuurvisie Den Haag 2020 is immers vastgelegd dat ontwikkelingen aan de kust zeer zorgvuldig ingepast moeten worden, omdat de zee en de duinen voor de Hagenaar van grote betekenis zijn. Bovendien maakt het strand volgens de Structuurvisie (pagina 30) deel uit van de groene hoofdstructuur van de gemeente.

Strijdigheid met provinciaal beleid

De vergunningen zijn strijdig met het provinciale beleid voor de kust (Visie Ruimte en Mobiliteit), omdat er geen sprake is van een goede zonering en aansluiting bij de grote variatie in stedelijke, economische, cultuurhistorische, landschappelijke en ecologische kwaliteiten. Door stedelijke functies en bebouwing toe te staan op een rustig strand, voor een waardevol (Natura 2000) natuurgebied, dat bovendien toebehoort aan Natuur Netwerk Nederland, neemt de beoogde variatie juist af. Een goede zonering zou bestaan uit een onderscheid tussen rustige stranden voor de waardevolle natuurgebieden en drukke stranden voor de boulevards. Voor de versterking van toeristische kwaliteiten, waaronder een betere ontsluiting van het kustlandschap (operationeel doel uit het programma Ruimte van de provincie), zijn strandhuisjes voor de Natura 2000 gebieden niet noodzakelijk. In tegendeel: strandhuisjes beperken de gebruiksmogelijkheden voor de meerderheid van de strandbezoekers. Ze nemen immers (ten behoeve van de uitbaters en een enkele toerist die een overnachting in een strandhuisje kan betalen) ruimte in beslag die niet meer door de overgrote meerderheid van de strandbezoekers gebruikt kan worden. Die ruimte is dus niet ontsloten maar afgesloten voor het publiek.

Strijdigheid met Nbw-vergunning Zandmotor

In de toelichting bij de vergunning ingevolge artikel 19d Natuurbeschermingswet 1998, van 6 oktober 2010, voor de Zandmotor Delflandse kust, staat dat de zandmotor zal leiden tot duinontwikkeling ter plaatse van de Zandmotor en in aangrenzende kustgedeelten. Deze duinontwikkeling zal binnen de contouren van het Natura 2000-gebied Solleveld & Kapittelduinen vallen. Het gaat daarbij om 20 ha ter plekke van de Zandmotor en 15 ha in de aangrenzende kustgedeelten. De aanwezigheid van de strandhuisjes op het strand, de werkzaamheden ten behoeve van het aanleggen van de infrastructuur voor de strandhuisjes, het aanleggen van zandbanketten ten behoeve van de strandhuisjes en de infrastructuur, de intensievere recreatie rond de strandhuisjes, bedreigen allen in potentie de ontwikkeling van deze nieuwe duinen. In de ruimtelijke onderbouwing is daar geen rekening mee gehouden. (<http://vergunningenbank.overheid.nl/natuurbeschermingswet/nb-wet-1998-art-19d-vergunning-zandmotor-delflandse-kust>).

Gedateerd beleid

De besluiten om de vergunning te verlenen zijn gebaseerd op gedateerde beleidsstukken en gaan geheel voorbij aan de maatschappelijke ophef over kustbebouwing, die de afgelopen jaren is ontstaan. De besluiten zijn gebaseerd op de Verkenning Strandhuisjes Zuiderstrand en het collegevoorstel strandhuisjes van 25 september 2012. De afgelopen jaren nam de bebouwing langs de kust en op de stranden in versneld tempo toe. Er waren plannen voor duizenden nieuwe strandhuisjes langs de Nederlandse kust. Natuurorganisaties hebben in het najaar van 2015 de campagne Bescherm de kust opgestart. Toen minister Schultz eind 2015 bekend maakte dat er meer bebouwing in de kustzone toegelaten zou worden, leidde dat tot veel maatschappelijke onrust. Maar liefst 108.000 Nederlanders uitten hun zorg over de toename van kustbebouwing, waarop de minister in moest binden in de Tweede Kamer en toezegde dat er op korte termijn een Kustpact gesloten zou worden, met natuurorganisaties, gemeenten, provincies en rijk. In het Kustpact worden afspraken vastgelegd die er onder andere voor zorgen dat rustige stranden voor de Natura 2000 gebieden niet bebouwd worden. De gemeente Den Haag is één van de ondertekenaars van het Kustpact en is volledig op de hoogte van de ontwikkelingen daaromtrent. Met het verlenen van deze vergunningen, zonder verwijzing naar het Kustpact, gaat de Gemeente volstrekt voorbij aan de veranderde maatschappelijke opinie en handelt zij in strijd met de afspraken in het Kustpact, waarmee zij als overheid onbetrouwbaar is.

De Provincie Zuid-Holland heeft haar Structuurvisie en de Ruimtelijke Verordening aangepast en de stranden voor Natura 2000 begrensd als Natuurnetwerk Nederland. Ook het strand in Kijkduin, waarop de voorliggende vergunningen betrekking hebben, valt hieronder. Bovendien vallen de stranden die behoren tot het Natuurnetwerk Nederland tot de beschermingscategorie 1 (gebieden met bijzondere kwaliteit) volgens de provinciale Verordening Ruimte. Ruimtelijke ontwikkelingen in en direct grenzend aan de categorie 'gebieden met bijzondere kwaliteit' zijn alleen mogelijk voor zover ze bijdragen aan deze kwaliteit. De voorliggende vergunningen zijn hiermee in strijd. De geactualiseerde Visie Ruimte en Mobiliteit en bijbehorende Verordening Ruimte zijn weliswaar gepubliceerd (en dus formeel van kracht) na de besluiten om de vergunningen opnieuw te verlenen, maar de besluitvorming in Provinciale Staten had al wel plaatsgevonden. Ook was het voornemen om de stranden onder NNN te brengen al vanaf het voorjaar van 2016 bekend en tijdens het inspraaktraject was het mogelijk geweest om hierop te reageren. Er waren dus voldoende mogelijkheden om op deze actualisatie van het beleid te anticiperen en de gemeente Den Haag heeft dat nagelaten. Dat is onzorgvuldig.

Ook de bewoners van Kijkduin geven aan strandbebouwing niet te willen. Ze hebben een facebookpagina opgezet onder de naam Hetstillestrandleeft, om te laten zien hoeveel tegenstanders van strandhuisjes op het stille strand er zijn. Deze pagina heeft 4.555 likes. In een voortgangsrapportage van wethouder Revis aan de commissie leefomgeving van 22 december, blikt hij tevreden terug op het eerste seizoen gaat hij in op de rechtszaak m.b.t. de eerder afgegeven vergunningen: "Afgelopen seizoen hebben zich, voor zover mij bekend, geen incidenten of klachten voorgedaan die samenhangen met het gebruik van de strandhuisjes. Al met al kijk ik dan ook met tevredenheid terug op het eerste exploitatiejaar, ofschoon het natuurlijk jammer is dat slechts 20 van de beoogde 40 huisjes tot op heden zijn gerealiseerd." Hierbij gaat hij voorbij aan de protesten van de baywatchers, aan het initiatief Hetstillestrandleeft en aan het kustpact.

Relevante jurisprudentie

In november 2015 verleende de gemeente vergunningen voor 40 seizoensgebonden strandhuisjes van hetzelfde formaat op grotendeels dezelfde locaties. De Rechtbank Den Haag deed hierover uitspraak (SGR 15 /7879 WABOA V257 15MP0048; SGR 15/7879 en SGR 16/423) en vernietigde de besluiten, omdat uit de ruimtelijke onderbouwing niet bleek dat de besluiten in lijn waren met het gemeentelijke beleid. De besluiten die onderwerp zijn van dit bezwaarschrift betreffen dus dezelfde strandhuisjes, zij het 5 minder, op ongeveer dezelfde locaties. De ruimtelijke onderbouwing van deze besluiten is vrijwel identiek aan de ruimtelijke onderbouwing van de eerdere besluiten en gaat voorbij aan bovengenoemde ontwikkelingen en aan de bovengenoemde uitspraken van de Rechtbank. Deze jurisprudentie wijst er dus op dat ook de voorliggende vergunningen op onzorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen en onvoldoende ruimtelijk onderbouwd zijn.

Ruimtelijke onderbouwing

In de ruimtelijke onderbouwing van het besluit wordt verwezen naar het Masterplan Kijkduin. Het Masterplan gaat uit van een integrale reconstructie van Kijkduin Bad. Het wordt echter niet duidelijk waarom niet van die reconstructie gebruik gemaakt wordt om het strand voor het stedelijke gebied Kijkduin zodanig te zoneren, dat daar een geschikte zone ontstaat voor strandhuisjes. In het Masterplan en in de Structuurvisie Den Haag 2020 wordt verwezen naar Kijkduin als ontwikkelingsgebied en is sprake van “geconcentreerde ontwikkelingen”. Daarmee wordt de suggestie gewekt dat het gaat om ontwikkelingen binnen het stedelijke gebied van Kijkduin en op het strand daarvoor. De strandhuisjes leiden echter tot verstedelijking van het buitengebied van Kijkduin, namelijk van het strand voor het Natura 2000 gebied Solleveld & Kapittelduinen.

In het Masterplan is een aantal ontwikkelvelden aangewezen. Het meest zuidwestelijk gelegen ontwikkelveld betreft het voormalig zeehospitium, dat echter inmiddels ook is begrensd als Natura 2000 gebied. De strandhuisjes zijn allen gesitueerd ten zuidwesten van het voormalig Zeehospitium en in het Masterplan (kaart pagina 110) is door middel van een groene pijl aangegeven dat het strand daar een onderdeel van de Gemeentelijke Groene Hoofdstructuur betreft. De natuurorganisaties komen op grond van het Masterplan juist tot de conclusie dat het Zuiderstrand een rustig natuurstrand zou moeten blijven.

Visie van natuurorganisaties

In beleid, beheer en regelgeving zijn de grenzen tussen zee, strand en duinen vaak hard en rechtlijnig. In een natuurlijk kuststelsel zijn er echter nauwe verbanden en processen, die deze grenzen doorkruisen. Hier wordt ook gebruik van gemaakt bij het onderhouden van de kust ten behoeve van de veiligheid. Er wordt zand gesuppleerd op de vooroever. Dat spoelt in rustige tijden langzaam aan op het strand en waait tegen de zeereep aan en verder de duinen in. Zo kan de zeereep meegroeien met de zeespiegelrijzing. Het inwaaiende zand is essentieel voor de natuurkwaliteit in de duinen en in de zeereep. Vooroever, strand en duinen zijn een integraal zanddelend systeem. De natuurorganisaties vinden dat de vooroever, strand en duingebieden daarom integraal als natuurgebied beschouwd moeten worden. Beleid, beheer en regelgeving zouden daar beter op afgestemd moeten zijn. Dit bezwaarschrift is niet de plek om beleid, beheer en regelgeving op een hoger niveau te beïnvloeden, maar deze visie is wel van belang om onze bezwaren tegen het plaatsen van strandhuisjes goed te kunnen begrijpen. Dit wordt ondersteund door Wethouder Norder in het voorwoord uit het Masterplan Kijkduin: “In het Masterplan Kijkduin staat de overtuiging centraal dat Kijkduin vooral Kijkduin moet blijven: een kleinschalige, charmante en gezellige familiebadplaats, grotendeels omringd door natuur. Misschien wel het allerbelangrijkste is echter de natuur rond Kijkduin. Belangrijk als het groen voor Kijkduin is, investeert dit Masterplan er fors in. De versnipperde natuur bij Kijkduin gaat veel vloeiender in elkaar overlopen: van strand naar duinen, naar bos, naar landgoederen.”

De aantrekkelijkheid van de Nederlandse kust voor recreanten en toeristen wordt voor een groot deel bepaald, door het feit dat stranden geleidelijk overgaan in grote natuurlijke duingebieden. De natuurorganisaties vinden, naast de natuurwaarde, deze belevingswaarde van groot belang en willen die in stand houden. Bebouwing op het strand voor een Natura 2000 gebied doet af aan de beleving van het ongerepte kustlandschap in Nederland. Het feit dat deze bebouwing gedurende enkele maanden in het jaar niet aanwezig is, doet daar niets aan af, want in de maanden waarin de bebouwing aanwezig is, wordt de beleving van het ongerepte kustlandschap belemmerd.

Vanwege deze kritiekpunten verzoeken wij u ons bezwaar gegrond te verklaren en de vergunningen in de beslissing op bezwaar te weigeren.

De situatie met betrekking tot de strandhuisjes in Kijkduin is volop in ontwikkeling. Op 18 januari 2017 deed de Raad van State bijvoorbeeld uitspraak naar aanleiding van een verzoek om een voorlopige voorziening van Bang on the Beach ho People, Stichting Leef met de Zee en BW Den Haag, tegen de bovengenoemde uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 1 november 2016, in zaken nrs. 15/7879 en 16/423. Daarom behouden wij ons het recht voor om onze motivering aan te vullen. We verzoeken u hiervoor een termijn te stellen.

Hoogachtend,

J. Verhoeff, vice-voorzitter Algemene Vereniging voor Natuurbescherming voor 's Gravenhage en omstreken

A.P. Ouwehand, directeur Stichting Natuur en Milieufederatie Zuid-Holland

M. Houtzagers, directeur Stichting Zuid-Hollands Landschap

M. van den Tweel, directeur Vereniging Natuurmonumenten

A.C.K. van der Meulen, manager Stichting Duinbehoud.

Bijlagen:

- Besluiten waartegen we bezwaar maken
- Statuten Stichting Duinbehoud
- Uittreksel Handelsregister Stichting Duinbehoud.
- Machtiging A.C.K. van der Meulen